

Địa chỉ và số điện thoại tại các nơi nêu trên hoàn toàn chính xác trong lúc bài này được viết. Tuy nhiên vì các chi tiết này thường thay đổi, muốn cho chắc chắn xin quý vị xem lại trong niên giám điện thoại.

TRẺ EM & VẤN ĐỀ KỶ LUẬT
CHILDREN AND DISCIPLINE: A PARENT'S GUIDE

NSW Multicultural Health Communication Service

website: [www.http://mhcs.health.nsw.gov.au](http://mhcs.health.nsw.gov.au)

e-mail: mhcs@doh.health.nsw.gov.au

phone: (02) 9382 8111

TRẺ EM & VẤN ĐỀ KỶ LUẬT

CHILDREN AND DISCIPLINE: A PARENT'S GUIDE

Trẻ em khi sinh ra chưa biết thế nào là đúng hay sai, hoặc giả xử sự thế nào là phải phép. Chính vì thế mà các em cần được sự dạy dỗ và hướng dẫn của cha mẹ hay những người có nhiệm vụ bảo ban, săn sóc các em. Là phụ huynh, ai cũng biết chuyên dạy con không phải là dễ. Sau đây là một vài đóng góp của Chương Trình Hướng Dẫn Việc Dạy Con (Multicultural Parenting Program), một chương trình mới được thực hiện, dành cho phụ huynh người Việt.

Hiểu được thế nào là hành động "bình thường" của các em ở các lứa tuổi khác nhau:

Chẳng hạn đối với một em nhỏ hai tuổi, việc lôi hết các đồ đạc trong tủ ra chơi và vất lung tung quanh nhà không phải là *hư*. Sở dĩ các em làm như vậy là vì tính tò mò, khám phá, muốn tìm hiểu thêm về thế giới chung quanh mình mà thôi. Tương tự như vậy, chuyện một em bốn tuổi hay chọc gheo hay đánh nhau với em mình cũng là chuyện bình thường. Hỏi những phụ huynh có con ở cùng lứa tuổi với con mình để hiểu thêm thế nào là "bình thường" cũng là một phương pháp học hỏi thêm kinh nghiệm để dạy con. Nhiều phụ huynh cảm thấy nhẹ nhõm sau khi khám phá ra con mình cũng "bình thường" như những trẻ em khác.

Tạo cho con những tấm gương tốt:

Trẻ em học hỏi bằng sự bắt chước. Chính vì thế phụ huynh cần phải xử sự hay hành động như thế nào để con mình noi theo tấm gương đó. Điểm quan trọng là phụ huynh cần cho con thấy mình tôn trọng chúng. Trẻ em khi thấy mình được tôn trọng, chúng cũng sẽ đem áp dụng sự tôn trọng này đối với những người chung quanh. Thêm vào đó, tuy luôn luôn nhắc nhở các em rằng chúng là những cá thể độc lập và độc đáo, nhưng song song với chuyện đó, phụ huynh cũng cần nên nhắc nhở để các em biết chúng đồng thời cũng là thành viên của một nhóm nữa. Chính vì thế mà các em cần biết chia sẻ, lắng nghe sự phát biểu ý kiến của người khác và biết luân phiên trong mọi sinh hoạt.

Đánh đố về những điều mình muốn nói, cũng như nói thế nào cho con khỏi chạm tự ái:

Nếu quý vị thích nghe người khác nói với mình bằng giọng nhẹ nhàng, ngọt ngào, thì cũng nên dùng cùng một giọng nói đó để bảo ban con cái. Tránh dùng những câu tổng quát, dễ làm cho trẻ em thấy khổ sở như: "Con Anh lúc nào cũng hư cả", hoặc "Thằng Tí lười quá". Ai cũng nghĩ (và hy vọng) là nếu mình thường xuyên vạch ra những lỗi lầm của con, thì thế nào chúng cũng bỏ được những tật xấu đó. Nhưng thực tế lại khác hẳn. Trẻ em mau chóng học được một điều "thủ vị" là nếu muốn được sự chú ý của cha mẹ, chúng cần phải có những hành động bố mẹ không thích.

Cách hay nhất để khuyến khích sự ngoan ngoãn hay những hành động tốt của đứa trẻ là khen các em càng nhiều càng tốt. Ngay cả những chuyện có thể người lớn không coi là quan trọng, nhưng đối với trẻ em lại là những "kỳ công". Những lời khen đại loại như sau sẽ khuyến khích các em phát triển những thói quen tốt "Bé Anh hôm nay giúp mẹ được nhiều chuyện quá. Bé phụ với mẹ cất đồ chơi vào tủ, v.v..."

Nói như thế không có nghĩa là quý vị sẽ không la rầy con nếu như chúng làm lỗi. Tuy nhiên, điều quan trọng là nên nhắm vào hành động đúng trái quấy của chúng, hơn là nhắm vào cá nhân chúng. Do đó, thay vì nói "Mày hư quá", quý vị nên trầm tĩnh báo con những câu như sau: "Mẹ không thích chuyện con đang làm", hay "Bố không cho phép con hành động như vậy"

Vạch ra giới hạn:

Quý vị cần cho con cái biết những hành động nào chấp nhận được, hành động nào thì không. Khi biết rõ được giới hạn sự chịu đựng và tha thứ của cha mẹ, đứa trẻ sẽ thấy an tâm hơn. Thêm vào đó, quý vị cần phải duy trì lập trường của mình trong việc sửa phạt con cái, chứ không nên sửa phạt tùy "hứng".

Nên cho con có quyền nói "KHÔNG"

Đôi khi, đặc biệt là đối với những chuyện ảnh hưởng đến cá nhân các em (thí dụ như việc chọn quần áo mặc đi chơi, v.v...), quý vị nên cho phép con có quyền lựa chọn hay từ chối nếu chúng không muốn. Nên nhớ đôi khi trẻ em cần học cách nói "KHÔNG" (Thí dụ nói "KHÔNG" khi bị bạn bè rủ rê làm chuyện trái quấy có phải là một hành động đúng không?)

Nếu con ngoan ngoãn, vâng lời, quý vị nên khen chúng:

Trái với quan niệm "thông thường" của đa số phụ huynh (nếu khen sẽ làm trẻ em "hư"), sự khen ngợi sẽ khuyến khích trẻ em ngoan ngoãn hơn.

Đừng đòi hỏi các em phải làm những điều vượt quá khả năng của chúng:

Thí dụ quý vị có thể bắt đứa con lên năm tuổi của mình ngồi yên một chỗ khi chờ bác sĩ khám bệnh, nhưng nếu đứa trẻ mới lên hai thì chuyện này hơi khó. Nên rộng lượng và cần nhớ rằng trẻ em ở mỗi một lứa tuổi lại cần một loại kỷ luật khác nhau.

Hạn chế việc đánh con:

Đánh con chỉ dạy cho trẻ em nghĩ việc đánh đập hay dùng bạo lực là biện pháp hay nhất để "kiểm soát" người khác. Hành động này sẽ khuyến khích chúng áp dụng cùng một phương pháp đối với những trẻ khác một khi có sự bất đồng.